

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11 Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481-20-42, (044) 481-19-58, (044) 481-20-20
E:mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

Київська митниця

Рішення про результати розгляду скарги

Державна митна служба України розглянула скаргу [REDACTED] (далі – скаржник) [REDACTED] (вх. Держмитслужби № 9654/13/5 від 08.04.2025), яка також направлена листами Секретаріату Кабінету Міністрів України від 09.04.2025 № 8779/0/2-25, Європейської Бізнес Асоціації від 09.04.2025 № 321/2025/07 та Комітету Верховної Ради України з питань фінансів, податкової та митної політики від 05.05.2025 № 04-32/10-2025/103175 (вх. Держмитслужби № 9929/3/5 від 10.04.2025, № 10189/14/5 від 11.04.2025 та № 12395/1/1 від 06.05.2025 відповідно), на дії посадових осіб Київської митниці під час здійснення митного оформлення товару, заявленого за електронною митною декларацією (далі – ЕМД) [REDACTED] та повідомляє.

На обґрунтування своїх вимог скаржник зазначає, що посадовими особами Київської митниці (далі – Митниця) під час здійснення митного контролю за електронною митною декларацією (далі – ЕМД) [REDACTED] порушено строки завершення митного оформлення, визначені частиною першою статті 255 Митного кодексу України (далі – Кодекс), витребувано додаткові документи, які не передбачені чинним законодавством, та неправомірно відмовлено у визнанні заявленої декларантом митної вартості товару, а тому просить:

припинити неправомірні вимоги щодо документів, які не передбачені чинним законодавством;

вжити заходів щодо припинення тиску на бізнес через зловживання владою;

СЕД АСКОД
Державна митна служба України
№ 15/15-02-02/13/2735 від 08.05.2025
Підписувач Падун Дмитро Петрович
Сертифікат 3FAA9288358EC00304000000F1EF36006786BC00
Дійсний з 03.07.2023 00:00:00 по 02.07.2025 23:59:59

зобов'язати посадових осіб митних органів враховувати надані імпортером документи;

визнавати заявлену митну вартість товару відповідно до наданих документів;

провести службову перевірку дій посадових осіб Митниці щодо необґрунтованої відмови у визнанні заявленої декларантом митної вартості товару;

вжити заходів щодо усунення порушень та притягнення винних осіб до відповідальності та об'єктивного і правомірного визначення митної вартості.

Як документальні підтвердження скаржником надано копії: договору перевезення вантажів автотранспортом [REDACTED]; інвойсу [REDACTED]; пакувального листа [REDACTED]; проформи-інвойсу [REDACTED]; коносаментів [REDACTED]; платіжних інструкцій в іноземній валюті [REDACTED]; листа [REDACTED]; договору [REDACTED]; договору про транспортно-експедиторське обслуговування [REDACTED]; прайс-листа [REDACTED]; митної декларації країни відправлення [REDACTED] з перекладом.

З метою об'єктивного розгляду зазначеної скарги Держмитслужбою витребувано у Митниці детальні пояснення щодо викладених у ній фактів.

Розглянувши аргументи скаржника та позицію Митниці, викладену в листі від 14.04.2025 № 7.8-2/15-02/4/6845 (вх. Держмитслужби № 4520/7.8/15 від 14.04.2025), Держмитслужба зазначає таке.

Враховуючи вимоги частини другої статті 19 Конституції України, пункту 1 частини першої статті 8 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу», митні органи та їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно з частиною першою статті 1 Кодексу законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання Кодексу та інших законодавчих актів.

Відповідно до частини першої статті 318 Кодексу митному контролю підлягають усі товари, транспортні засоби комерційного призначення, які переміщуються через митний кордон України.

Пунктами 1, 2 частини першої статті 336 Кодексу встановлено, що митний контроль здійснюється безпосередньо посадовими особами митних органів шляхом:

перевірки документів та відомостей, які відповідно до статті 335 Кодексу надаються митним органам під час переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України;

митного огляду (огляду та переогляду товарів, транспортних засобів комерційного призначення, огляду та переогляду ручної поклажі та багажу, особистого огляду громадян).

Відповідно до положень статті 255 Кодексу митне оформлення завершується в найкоротший можливий строк, але не більше ніж чотири робочих години з моменту пред'явлення митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що підлягають митному оформленню (якщо згідно з цим Кодексом товари, транспортні засоби комерційного призначення підлягають пред'явленню), подання митної декларації або документа, який відповідно до законодавства її замінює, та всіх необхідних документів і відомостей, передбачених статтями 257 і 335 Кодексу.

Строк, зазначений у частині першій цієї статті, може бути перевищений на час виконання відповідних формальностей виключно у разі:

- 1) виконання митних формальностей поза місцем розташування митного органу відповідно до статті 247 Кодексу;
- 2) підтвердженого письмово бажання декларанта або уповноваженої ним особи подати відповідно до Кодексу додаткові документи чи відомості про зовнішньоекономічну операцію або характеристики товару;
- 3) проведення досліджень (аналізу, експертизи) проб і зразків товарів, якщо товари не випускаються відповідно до заявленого митного режиму за тимчасовою митною декларацією згідно з цим Кодексом;
- 4) виявлення порушень митних правил, якщо товари не випускаються відповідно до частини шостої цієї статті;
- 5) зупинення митного оформлення відповідно до Закону України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції»;
- 6) подання додаткових документів відповідно до частини третьої статті 53 Кодексу в межах передбаченого нею строку, перебіг якого припиняється з моменту отримання митницею (митним постом) таких документів чи письмової відмови декларанта або уповноваженої ним особи у їх наданні;
- 7) призупинення митного оформлення відповідно до статей 399 і 400 Кодексу.

Щодо порушення строку митного оформлення, то за інформацією Митниці, що також підтверджується відомостями, наявними в автоматизованій системі митного оформлення «Інспектор», ЕМД № [REDACTED] була подана декларантом до митного оформлення 17.03.2025 о 12:53.

В подальшому, у зв'язку із спрацюванням системи управління ризиками Митницею 17.03.2025 о 14:44 направлено декларанту електронне повідомлення з вимогою пред'явити товар для проведення митного огляду (ID повідомлення № [REDACTED]).

Такий огляд було проведено 18.03.2025 з 12:10 до 12:30 після пред'явлення декларантом товару.

Під час контролю правильності визначення митної вартості товару Митницею встановлено, що подані до митного оформлення документи містили розбіжності, які мали вплив на правильність визначення митної вартості, та не

підтверджували числові значення всіх складових митної вартості. У зв'язку з цим Митницею 18.03.2025 о 16:33 направлено декларанту згідно з частиною третьою статті 53 Кодексу письмову вимогу про необхідність надання додаткових документів для підтвердження заявленої митної вартості (ID повідомлення № [REDACTED]).

Таким чином, митне оформлення товару, заявленого за ЕМД [REDACTED] № [REDACTED], здійснювалось посадовими особами Митниці з дотриманням встановлених частиною першою та пунктом 6 частини другої статті 255 Кодексу строків.

Щодо витребування додаткових документів, які не передбачені чинним законодавством, та неправомірної відмови у визнанні заявленої декларантом митної вартості товару, то порядок та методи визначення митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України, встановлені розділом III Кодексу і базуються на положеннях статті VII Генеральної угоди з тарифів та торгівлі та Угоди про застосування статті VII ГАТТ (далі – Угода).

Заявлення митної вартості товарів здійснюється декларантом або уповноваженою ним особою під час декларування товарів у порядку, встановленому розділом VIII та главою 8 Кодексу.

Відповідно до пунктів 1, 2 частини другої статті 52 Кодексу декларант або уповноважена ним особа, які заявляють митну вартість товарів, зобов'язані заявляти митну вартість, визначену ними самостійно, у тому числі за результатами консультацій з митним органом, подавати достовірні відомості про визначення митної вартості, які повинні базуватися на об'єктивних, документально підтверджених даних, що піддаються обчисленню.

Під час здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган зобов'язаний серед іншого перевіряти числове значення заявленої митної вартості, наявність у поданих документах усіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари (пункт 1 частини четвертої статті 54 Кодексу).

У разі якщо надані згідно з частиною другою статті 53 Кодексу документи містять розбіжності, які мають вплив на правильність визначення митної вартості, наявні ознаки підробки або не містять всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, декларант або уповноважена ним особа на письмову вимогу митного органу зобов'язані протягом 10 календарних днів надати (за наявності) додаткові документи.

Повноваження митних органів щодо можливості запиту додаткових документів передбачено як статтею 53 Кодексу, так і статтею 17 Угоди.

Стаття 17 Угоди передбачає, що ніщо не повинно тлумачитися так, що обмежує або ставить під сумнів право митних адміністрацій упевнитися в істинності або точності будь-якої заяви, документа чи декларації, поданої для цілей митної оцінки.

Пунктами 1, 2 частини п'ятої статті 54 Кодексу за митним органом закріплено право упевнюватися в достовірності або точності будь-якої заяви, документа чи розрахунку, поданих для цілей визначення митної вартості; у випадках, встановлених Кодексом, письмово запитувати від декларанта або уповноваженої ним особи додаткові документи та відомості, якщо це необхідно для прийняття рішення про визнання заявленої митної вартості.

У разі неподання декларантом або уповноваженою ним особою документів згідно з переліком та відповідно до умов, зазначених у частинах другій – четвертій статті 53 Кодексу, або відсутності у цих документах всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, митний орган може відмовити у митному оформленні товарів за заявленою декларантом або уповноваженою ним особою митною вартістю (пункт 2 частини шостої статті 54 Кодексу).

Згідно з частиною третьою статті 54 Кодексу за результатами здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган визнає заявлену декларантом або уповноваженою ним особою митну вартість чи приймає письмове рішення про її коригування відповідно до положень статті 55 Кодексу.

За інформацією Митниці, контроль правильності визначення митної вартості товару «фотоелектричні елементи, [REDACTED]» (далі – товар), що надійшов на адресу скаржника, здійснювався посадовою особою за ЕМД [REDACTED] відповідно до вимог статей 54, 337 та 363 Кодексу із застосуванням системи управління ризиками.

Під час контролю правильності визначення митної вартості товару Митницею встановлено неподання декларантом основних документів, що підтверджують митну вартість товарів, а саме визначених пунктами 4, 6, 8 частини другої статті 53 Кодексу: банківських платіжних документів, що стосуються оцінюваного товару; транспортних (перевізних) документів, якщо за умовами поставки витрати на транспортування не включені у вартість товару, а також документи, що містять відомості про вартість перевезення оцінюваних товарів (договорів про надання транспортно-експедиторських послуг; коносамент тощо); страхових документів, а також документів, що містять відомості про вартість страхування.

Крім того, подані до митного оформлення документи містили розбіжності, які мали вплив на правильність визначення митної вартості та не підтверджували числові значення всіх складових митної вартості. У зв'язку з цим декларанту направлено письмову вимогу про необхідність надання визначених частиною третьою статті 53 Кодексу додаткових документів для підтвердження заявленої митної вартості, а саме: банківських платіжних

документів, що стосуються оцінюваного товару; за наявності – інших платіжних та/або бухгалтерських документів, що підтверджують вартість товару та містять реквізити, необхідні для ідентифікації ввезеного товару; транспортних (перевізних) документів (у тому числі коносамент [REDACTED]), а також документів, що містять відомості про вартість перевезення оцінюваних товарів; виписки з бухгалтерської документації; копію оформленої митної декларації країни відправлення з перекладом на українську мову; висновку про якісні та вартісні характеристики товарів, підготовлені спеціалізованими експертними організаціями, та/або інформації біржових організацій про вартість товару або сировини; страхового сертифіката (поліса).

Таким чином, твердження скаржника про витребування посадовими особами Митниці додаткових документів, які не передбачені чинним законодавством, не знайшли свого підтвердження.

У подальшому з урахуванням додатково наданих документів Митницею відмовлено у митному оформленні товару за заявленою декларантом митною вартістю. Обґрунтування причин, через які заявлена декларантом митна вартість не може бути визнана, наведено у графі 33 рішення про коригування митної вартості товарів [REDACTED].

З метою всебічного з'ясування викладених у скарзі обставин Держмитслужбою [REDACTED] проведено зустріч з представниками скаржника, Митниці та Європейської Бізнес Асоціації.

В ході спільного обговорення порушених питань встановлено неподання декларантом до митного оформлення як основних документів, визначених частиною другою статті 53 Кодексу (страхових документів, а також документів, що містять відомості про вартість страхування; транспортних (перевізних) документів, а також документів, що містять відомості про вартість перевезення оцінюваних товарів; за наявності – інших платіжних та/або бухгалтерських документів, що підтверджують вартість товару та містять реквізити, необхідні для ідентифікації ввезеного товару), так і додаткових, визначених частиною третьою статті 53 Кодексу (виписки з бухгалтерської документації; висновку про якісні та вартісні характеристики товарів, підготовленого спеціалізованою експертною організацією, та/або інформації біржових організацій про вартість товару або сировини).

Також зауважено про відсутність у митній декларації країни відправлення [REDACTED] дати експорту та відміток митних органів країни відправлення, що, в свою чергу, не може підтверджувати факт експорту оцінюваного товару саме на підставі такої митної декларації та зазначених в ній відомостей.

Окремо слід відмітити, що під час розгляду заявки на організацію транспортування і експедирування вантажу [REDACTED] та рахунку-фактури [REDACTED], направлених скаржником в рамках частини восьмої статті 55 Кодексу, Митницею встановлено неповноту включення декларантом до митної вартості всіх її складових, визначених пунктом 5 частини десятої статті 58 Кодексу, зокрема витрат на

транспортування оцінюваного товару до місця ввезення на митну територію України та понаднормативне використання контейнерного обладнання (demurrage).

Зазначене також вказує на невірно проведений декларантом розрахунок заявленої митної вартості оцінюваного товару.

Таким чином декларантом не забезпечено надання митному органу відповідно до пункту 2 частини другої статті 52 Кодексу достовірних відомостей про визначення митної вартості товару, які повинні базуватися на об'єктивних, документально підтверджених даних.

Підсумовуючи викладене, з урахуванням пунктів 1, 2 частини 6 статті 54 Кодексу у Митниці були правові підстави для відмови у митному оформленні товару за заявленою декларантом митною вартістю.

Враховуючи зазначене, відповідно до пункту 3 частини першої статті 26⁵ Кодексу за результатами розгляду скарги [REDACTED] прийнято рішення про залишення її вимог без задоволення.

У разі незгоди із зазначеним рішенням [REDACTED] має право на його оскарження в судовому порядку.

Директор Департаменту контролю та
адміністрування митних платежів

Дмитро ПАДУН

[REDACTED]